

og Standerborg Amts 2den Valgfreds (G. Winther og L. Scholer) indbragte „Forslag til Lov om Rigsdagstidendens Uddeling til Communerne“ skulde fremmes.

G. Winther: Niemedet med dette Forslag, som min ærede Sidemand og jeg i For- ening have indgivet, er, at lette den store Masse af Folket Afgangen til at læse Rigs- dagens Forhandlinger og derigjennem vor For- fatnings Væsen og Repræsentanternes Færd, som udøve Folkets Rettigheder, nøie at kjende. Jeg troer, at det er en Ting, hvorom Alle ere enige, at Folkets Kjendskab til Forfatningen er en Betingelse for, at den skal kunne staae vir- kelig Rod i Folket. Jeg troer ogsaa, at det er en Nødvendighed, efter vor Folkerepræsen- tations hele Stilling til Vælgerne ifølge Grund- lovens Bestemmelse, at der maa gives Folket en stor Leilighed til at kjende de enkelte Re- præsentanternes Virksomhed, da Folket jo ellers ikke vil være istand til at stikke sig en sand Folkerepresentation. Men saaledes som For- holdet er her i Landet, opnaaes disse to Ting ikke; der er virkelig altfor lidt Kundskab om Forhandlingerne og om de enkelte Medlemmers Virksomhed i Rigsdagen. De Kilder til Kund- skab derom, som ere tilgængelige for Folket, ere deels-Dagsbladene, men i deres Fremstilling er ofte indblandet Partihensyn, og det er jo alt- saa en Kilde, som Folket ikke kan være tjent med at øse af alene; deels Rigsdagens offent- lige Møder, men disse ere jo kun tilgængelige for Faa. Endelig har man Rigsdagstidenden; den er tilgængelig for Enhver, der kan betale den; men den er alt for dyr i Forhold til den største Deel af Befolkningens Gyne. Rigs- dagstidenden har kostet indtil 12 Rbd. aarlig, og det er ikke let for en Mand, som med Fam- ilie kun har imellem 70 til 300 Rbd. aar- lig at leve af, at udrede saa Meget alene til dette Blad. Forholdet paa Landet og Lands- posternes Slethed og Kostbarhed gjør det ogsaa meget vanskeligt at faae en frivillig For- ening af flere tilveiebragt om at holde Bladet. Vort Forslag gaar derfor ud paa at lette Anskaffelsen deraf, idet vi ville, at enhver Commune baade paa Landet og i Kjøbstæderne skulle have et Exemplar gratis tilsendt alene mod at betale Postgebyret. Den Befolkning,

som derved vilde foraarfaages, er meget lille i Forhold til den Vigtighed, Niemedet har. Der er omtrent 1100 Sogneforstanderskaber og Com- muner, og Udgifterne til de 1100 Exemplarer, der behøves, ville efter de nuværende Forhold, og naar Rigsdagen varede i 3 Maaneder, som vel vil blive den almindelige Tid, dog ikke overstige 5 a 6,000 Rbd. Da jeg nu troer, at enhver Mand i dette Thing vil have Inter- esse af at lerte hans Vælgere en saadan Ud- gang til at læse Forhandlingerne her at kjende, saa haaber jeg, at man vil lade dette Forslag nyde Fremme.

Chr. Larsen: Jeg skal tillade mig at understøtte dette Forslag ikke alene af de Grunde, som Forslagsstilleren har an- ført, men ogsaa af en anden Grund, som net- op er kommen fra en Side, som er mig be- kjendt, og som har foranlediget, at Tidenden ikke har kunnet blive holdt eller blive tilgæn- gelig for Bedkommende, som kunne have Lyst til at holde den. Det er netop skeet i min Egn, at flere Mænd have villet subscribere paa den og have sendt Bud derom til Post- huset; men Postmesteren har affærdiget dem med, at de ikke kunde blive Abonnenter paa Rigsdagstidenden, uden at de vilde stille sikker Caution for, at Pengene vilde blive erlagte, naar Tidenden kom (Hør!). Dette syntes de naturligvis var meget ubehageligt for dem, idet det ei er godt, saaledes at skulle stille Sik- kerhed for en saadan Vagatel; det var Noget, de sølte sig fornærmede over, og de vilde der- for ikke gaae ind paa at have en saadan Cau- tion de 2, 3 a 4 Mill borte, som de ofte ligge fra en Kjøbstad, for at skaffe Postmesteren Sik- kerhed for, at han erholdt sit Gebyr for Tiden- den. Disse Mænd lode sig derfor affrække fra at holde Tidenden, som ogsaa kan skee mange flere Steder. Af disse Grunde skal jeg stemme for, at Lovforslaget bliver behandlet her i Thinget.

Formanden: Jeg finder mig med Hen- syn til de factiske Forhold foranlediget til at gjøre en kort Bemærkning. Spørgsmaalet om at nedsætte Betalingen for Rigsdagstidenden har flere Gange været reist, og været Gjen- stand for Overtøelse mellem Formanden i Landsthinget og mig, idet man nemlig oftere